

LBRIS

We know
books

**VIAȚA ȘI ACATISTUL
SFÎNȚILOR MUCENICI
ADRIAN ȘI NATALIA**

(26 august)

LUCRARE PUBLICATĂ
CU BINECUVÂNTAREA
PREAFERICITULUI PĂRINTE

DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2013

Redactor coordonator: Arhim. Chiril Lovin
Tehnoredactor: Fericirea Chichidopolo
Copertă: Florin Leonte

Toate drepturile rezervate
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
ISBN 978-973-616-310-4

VIAȚA SFINȚILOR MUCENICI ADRIAN ȘI NATALIA

(26 august)

Mucenicul Adrian și soția lui, Natalia, erau din cetatea Nicomidiei, și au pățimit în zilele împăratului Maximian Galeriu (293-311). Ajungând în Nicomidia și intrând în templul idoliilor, împăratul s-a închinat necurațiilor zei, aducându-le jertfe împreună cu tot poporul, după care a poruncit ca pe cei ce cred în Hristos să-i caute și să-i aducă la chinuri.

Atunci un oarecare păgân s-a apropiat de mai-marele oștilor

LIBRIS We know books
și i-a zis: „Iată, creștinii s-au ascuns în peșteri. Acolo i-am auzit eu, în noaptea aceasta, citind și rugându-se Dumnezeu-lui lor”. Deci, trimițând ostași, au prins 23 de bărbați creștini ascunși în peșteri și, legându-i în lanțuri, i-au adus în cetate ca să-i înfățișeze înaintea împăratului. Și, mărturisind că sunt creștini, Sfinții Mucenici au fost crunt bătuți de ostași, iar împăratul a poruncit ca numele și cuvintele lor să fie scrise în cartea de judecată.

Și, pe când se făcea scrierea numelui lor, Adrian, un bărbat cinstit dintre mai-marii cetății, care încă era păgân, i-a întrebat: „Pentru ce, fraților, răbdați aceste nesuferite și grele pătimiri?”. Și, răspunzând, i-au zis: „Ca să

dobândim bunătățile pregătite de Dumnezeu celor ce pătimesc pentru El, pe care urechea nu poate să le audă, nici cuvântul să le grăiască”. Auzind, așadar, Adrian, unele ca acestea, și pătruns fiind la inimă de dumnezeiescul har, le-a zis să scrie și numele lui alături de ale creștinilor, arătând că este bucuros să moară și el împreună cu aceia. Deci, scriindu-l, l-au pus în lanțuri și apoi în închisoare. Aflând de aceasta, Natalia, soția lui, care era în ascuns creștină, la început s-a îngrijorat din pricina întemnițării lui, dar, mai pe urmă, înștiințându-se că l-au pus în lanțuri pentru Hristos, s-a îmbrăcat îndată în haine luminate, a alergat la temniță și, intrând înlăuntru, i-a sărutat cu

LIBRIS We know books
bucurie lanțurile de pe grumaji
și-l fericea pentru alegerea sa,
și-l învăța să stea neclintit în
chinuri și-i ruga pe Sfinții din
temniță ca să se roage pentru el.
Și s-a întors Natalia la casa ei,
iar Adrian a încredințat-o că-i
va da de știre, ca să vină să vadă
sfârșitul său. Și era fericitul
Adrian tânăr cu vârsta, având
numai 28 de ani, și nu trecuseră
decât 13 luni de când se căsă-
torise cu Natalia, iar amândoi
erau de neam bogat și slăvit.

Deci, aflând ziua când va fi
adus spre chinuire înaintea tira-
nului împărat, Adrian, plătind
păzitorilor, a ieșit și s-a dus să
dea el însuși de știre Nataliei
despre ziua sfârșitului său. Dar
ea, văzându-l, i-a închis ușa,
gândind că a fugit de chinuri și

s-a lepădat de Hristos, și-l mus-
tra, numindu-l fricos și iubitor
de dezmierdări. Și zicea: „Ce
voi face eu, care m-am însoțit cu
un păgân? Nu m-am învred-
nicit de cinstea de a mă numi
soția unui Mucenic, ci, iată,
sunt o femeie ticăloasă a unui
bărbat lepădat de Dumnezeu”.
Iar fericitul Adrian, bătând în
ușă, zicea: „Natalia, doamna
mea, deschide, că n-am fugit de
chinuri. Am venit, precum ți-am
făgăduit, să te iau ca să vezi
sfârșitul nostru, mijlocind Muce-
nicii pentru mine, și trebuie să
fiu acolo la ceasul hotărât”.
Acestea auzindu-le, Natalia i-a
deschis ușa îndată cu bucurie
și, îmbrățișându-l, a mers cu el.
Apoi, intrând în temniță, Natalia
săruta lanțurile Sfinților Muce-